

Olsztyn, dnia 24 listopada 2020r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego w Olsztynie

Powód: XT Sp. z o.o. w Poznaniu
ul.

Pozwani: 1. Bogdan Małobrodzki, zam.....
2. Janusz Wiśniewski zam.....

w.p.z. 65.000,00zł

opłata: 3.250zł

Apelacja powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29.10.2020r.

Działając w imieniu powoda zaskarżam wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 29.10.2020r. w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1. naruszenie przepisu art. 299 § 1 ksh poprzez błędne przyjęcie, że pozwany Bogdan Małobrodzki został powołany do zarządu spółki już po dacie, kiedy wierzytelność stała się wymagalna, wobec czego nie odpowiada za zobowiązania Arla sp. z o.o. w Olsztynie podczas gdy prawidłowa wykładnia wskazanego przepisu prowadzi do uznania, że pozwany Bogdan Małobrodzki jako członek zarządu spółki ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki istniejące w czasie pełnienia przez niego funkcji członka zarządu spółki, nawet gdyby były jeszcze niewymagalne;
2. naruszenie art. 201 §4 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie i w związku z tym błędne przyjęcie, że pozwany Bogdan Małobrodzki nie odpowiada za długi spółki ponieważ nie został on ujawniony w KRS podczas gdy zastosowanie art. 201 § 4 k.s.h. powinno doprowadzić do wniosku, że pozwany został skutecznie powołany do zarządu spółki uchwałą wspólników, zaś wpis w KRS ma jedynie charakter deklaratoryjny,
3. naruszenie art. 442¹ § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji błędne uznanie, że roszczenie wobec pozwanego Bogdana Małobrodzkiego przedawniło się po upływie 3 lat od dnia kiedy wymagalne stało się roszczenie powoda wobec spółki (tj z upływem 3 lat od dnia 8 czerwca 2020r.) podczas gdy zastosowanie wskazanego

uregulowania powinno prowadzić do wniosku, że roszczenie wobec pozwanego Bogdana Małobrodzkiego nie było przedawnione w dniu złożenia pozwu albowiem nie upłynął okres 3 lat od dnia uzyskania przez powoda informacji o bezskuteczności egzekucji wobec spółki,

4. naruszenie przepisu art. 299 § 1 ksh poprzez błędne przyjęcie, że pozwany Janusz Wiśniewski nie odpowiada za zobowiązania Arla sp. z o.o. w Olsztynie z uwagi na to, że został odwołany z funkcji członka zarządu Arla sp. z o.o. w Olsztynie przed datą powstania wierzytelności powoda podczas gdy pełnił on funkcję członka zarządu spółki w okresie, kiedy powstało zobowiązanie spółki wobec powoda i jednocześnie w okresie gdy Arla sp. z o.o. stała się niewypłacalna.

Wobec powyższego wnoszę o zmianę wyroku i zasądzenie solidarnie od pozwanych Bogdana Małobrodzkiego i Janusza Wiśniewskiego na rzecz powoda kwoty 65.000,00zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.10.2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów postępowania apelacyjnego obejmujących opłatę od apelacji oraz koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Olsztynie oddalił powództwo wobec obu pozwanych. Z tym wyrokiem nie sposób się zgodzić z podanych niżej przyczyn.

Sąd Rejonowy błędnie uznał, iż pozwany Bogdan Małobrodzki nie odpowiada za zobowiązania Arla sp. z o.o. w Olsztynie z uwagi na to, że został powołany do zarządu spółki już po dacie kiedy wierzytelność stała się wymagalna. Błędne jest również przyjęcie przez sąd I instancji braku odpowiedzialności pozwanego Janusza Wiśniewskiego z uwagi na odwołanie go z funkcji przed datą powstania roszczenia spółki wobec powoda.

Uzasadniając zarzuty naruszenia przez sąd I instancji przepisu art. 299 §1 ksh, wskazać należy, że odpowiedzialność związaną z bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania wobec spółki ponoszą osoby będące członkami jej zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania. Odpowiedzialność z art. 299 § 1 KSH ponoszą wszystkie osoby, które pełniły tę funkcję od dnia powstania zobowiązania aż do ogłoszenia upadłości spółki lub oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości

Odpowiedzialność ta istnieje, jeżeli jest to jednocześnie czas, w którym powinien być zgłoszony wniosek o ogłoszenie upadłości.

Bezsporne jest, iż obaj pozwani pełnili funkcję członków zarządu spółki w okresie, kiedy istniało zobowiązanie spółki wobec powoda. Zobowiązanie spółki wobec powoda powstało bowiem w dniu 13.05.2017r. Jak wynika z wyżej przedstawionych argumentów, czas ten był jednocześnie czasem, kiedy powinien być złożony wniosek o ogłoszenie upadłości spółki.

Podkreślić należy, iż już w miesiącu maja 2017r. spółka Arla była niewypłacalna. Spółka nie zapłaciła bowiem wielu wymagalnych zobowiązań. Kwota wymagalnych zobowiązań spółki na koniec miesiąca września 2017r. wynosiła 2.350.000zł i przekraczała wartość majątku spółki. We wskazanym okresie wierzyciele spółki zaczęli nawet wszczynać postępowania egzekucyjne, co najpełniej świadczy o tym, że spółka w tym okresie była już niewypłacalna. Spółka nie wywiązywała się przy tym z zawartych kontraktów, przez co straciła również źródła przychodu.

Wskazane okoliczności świadczą o tym, że czasem właściwym do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości był najpóźniej miesiąc maj 2017r. Przesłanki zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości są ujęte w art. 10 i 11 PrUpad. Zgodnie z art. 10 PrUpad upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny, przy czym dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych (art. 11 ust. 1 PrUpad) lub gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający 24 miesiące (art. 11 ust. 2 PrUpad). Pomimo ustawowego obowiązku żaden z pozwanych nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości spółki Arla.

Skoro odpowiedzialność określoną w art. 299 § 1 KSH ponoszą osoby będące członkami jej zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania i jednocześnie w czasie, kiedy wniosek o ogłoszenie upadłości winien był być zgłoszony, obaj pozwani ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki.

Odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. na podstawie art. 299 KSH ma bowiem charakter odszkodowawczy. Jest to deliktowa odpowiedzialność własna członków zarządu za dopuszczenie do obniżenia potencjału majątkowego spółki, powodującego niemożność wyegzekwowania zobowiązań spółki z o.o. z jej majątku. Ponoszą ją osoby będące członkami zarządu spółki w czasie powstania i istnienia zobowiązania, a ściślej rzecz ujmując - w czasie powstania i istnienia podstawy tego zobowiązania. Nie ma przy tym znaczenia, czy bezskuteczność egzekucji z majątku spółki miała miejsce w czasie pełnienia przez nich funkcji członków zarządu czy też w okresie po ich odwołaniu.

Z powyższego wynika, że z art. 299 § 1 KSH nie odpowiadają jedynie członkowie zarządu, których mandat wygasł przed powstaniem zobowiązania, choćby już w czasie pełnienia przez nich funkcji istniały podstawy do ogłoszenia upadłości spółki. Zakresem odpowiedzialności objęte są więc również zobowiązania jeszcze niewymagalne w okresie sprawowania przez daną osobę funkcji w zarządzie.

Uzasadniając zarzut niezastosowania przez sąd I instancji przepisu art. 201 §4 ksh. podkreślić należy, iż wpis w rejestrze przedsiębiorców określonej osoby jako członka zarządu spółki z o.o. nie rozstrzyga *per se* (sam przez się) o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na zasadach przewidzianych w art. 299 KSH. Decydujące znaczenie ma rzeczywiste posiadanie statusu członka zarządu, oceniane z punktu widzenia przepisów Kodeksu spółek handlowych i Umowy spółki. Uchwała wspólników spółki z o.o. o odwołaniu dotychczasowego i powołaniu w jego miejsce nowego członka zarządu (art. 201 § 4 KSH) jest skuteczna niezależnie od ujawnienia dokonanej zmiany zarządu w rejestrze. Wpis ma charakter deklaratoryjny. Zestawienie tej regulacji z brzmieniem przepisu dotyczącego odpowiedzialności członków zarządu w razie bezskutecznej egzekucji przeciwko spółce (art. 299 § 1 k.s.h.), prowadzi do wniosku, że przepis ten ma na względzie osoby będące członkami zarządu w świetle wspomnianej regulacji; bez znaczenia dla ustalenia kręgu tych osób jest więc fakt niewpisania ich do rejestru.

Argumentując natomiast niezastosowanie przez sąd I instancji przepisu art. 442¹ § 1 k.c. i błędne uznanie wskutek tego przedawnienia roszczenia powoda wobec Bogdana Małobrodzkiego, wskazać należy, iż do roszczeń wierzycieli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeciwko członkom jej zarządu (art. 299 KSH) mają zastosowanie przepisy o przedawnieniu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym. Roszczenie z art. 299 §1 ksh przedawnia się więc według zasad wskazanych w art. 442¹ § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Skoro przy tym powstanie roszczenia przewidzianego w art. 299 § 1 i 2 KSH przeciwko członkom zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest warunkowane niemożliwością zaspokojenia wierzytelności z majątku spółki (bezskutecznością egzekucji), to termin jego przedawnienia musi być liczony od dnia, kiedy wierzyciel dowiedział się o bezskuteczności egzekucji wobec spółki.

Biorąc pod uwagę okoliczność, iż postanowienie komornika sądowego o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec spółki zostało doręczone wierzycielowi w dniu 19.10.2017r. i jest to dzień w którym powód dowiedział się o bezskuteczności egzekucji wobec spółki, stwierdzić należy, iż w dniu 08.07.2020r., kiedy złożony został pozew w niniejszej sprawie roszczenie nie było przedawnione.

Mając na uwadze powyższe, powód wnosi o zmianę wyroku I instancji w całości i zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 65.000zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22.10.2017r. do dnia zapłaty .

Uzasadniając datę początkową naliczania odsetek od należności głównej, powód wskazuje, iż termin spełnienia świadczenia odszkodowawczego z art. 299 §1 ksh nie jest bowiem oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania. Wymagalność roszczenia należy, więc określić zgodnie z art. 455 KC, a zatem niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania i dopiero od dnia wymagalności świadczenia wierzyciel może, zgodnie z art. 481 KC, żądać odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu.

Ponadto, powód doliczył do należności głównej koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji.

Odpowiedzialność przewidziana w art. 299 § 1 KSH odnosi się nie tylko do zasądzonej orzeczeniem sądowym należności głównej, której egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna lecz i kosztów procesu, odsetek ustawowych od tej należności, a także kosztów postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji.

Radca prawny
Norbert Kusociński